

TÜRKİYE MÜHENDİSLİK HABERLERİ

YIL : 9

CİLT : 9

SAYI : 101

Kurucusu : Orhan YAVUZ
Sahibi : İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
Adına : Dumrul APAK
Yayın ve Yazı İşleri Müd : Tarık HALULU
Yayın Komitesi Başkanı : Hüsameddin GÜZ
Yayın Komitesi Üyesi : Dumrul APAK
Yayın Komitesi Üyesi : Hüseyin CÖNTÜRK

★

İdare Merkezi :

Atatürk Bulvarı No: 86/10 Yenışehir — Ankara
Tel : 12 13 69

★

Dizildiği ve Basıldığı Yer :

Türkiye Ticaret Odaları Birliği Matbaası - Ankara

★

Abone Tarifesi :

Fiyatı : 5,00 lira, Yıllığı : 60,— lira olup, dış memleketler için 10,— ve 120,— liradır. Yıllık abone tutarına özel sayı bedelleri de dahildir.

Türkiye Mühendislik Haberleri Dergisi İnşaat Mühendisleri Odası üyelerine bedelsiz gönderilir.

★

Telif Hakları Tarifesi :

Derginin beher standart sayfası, telif yazılar için 30,- lira; tercüme yazılar için 20,- lira; orijinal şekil ve resimler için 30,- liradır. Orijinal karikatürlere 50,- liraya kadar telif hakkı ödenir

★

Gönderilen yazı ve resimler basılsın basılmasın iade olunmaz. ★ Yayın Komitesi gönderilen yazılar üzerinde gerekli düzeltmeyi yapmağa selâhiyetlidir. ★ Basılan tercüme yazılardan dolayı her türlü sorumluluk çevirene aittir. ★ Yayınlanan yazılardaki fikir ve teknik kanaatler yazarlarına ait olup İnşaat Mühendisleri Odası'nı ve dergiyi ilzam etmez. ★ Dergideki yazılar kaynak gösterilmek şartıyla başka bir yayın aracında yayımlanabilir. İlanlardan sorumluluk kabul olunmaz. ★ Dergiye gönderilen çeviri ve fotoğrafların kaynaklarının gösterilmesi gerekir.

Sayın Meslektaşlarımız;

Geçen yazımızda Kalkınma Plânının gerçekleşmesinde Mühendis'in ağır fakat şerefli ödev ve sorumluluğuna işaret etmiştik.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları bu plânın uygulanmasına başlanırken «Teknik Personel Gücümüzün» artırılması çâreleri üzerinde birer Komisyon kurarak görüşlerini tesbit etmişlerdir. Bu görüşler Odalar Birliği Merkezinde toplanarak «Ortak Görüş» haline getirilmiştir. Gelecek sayımızda bu konu üzerinde geniş bilgi verilecektir. Biz şimdilik bu görüşlerden en önemli saydığımız «İhtisaslaşma» meselesine dokunacağız.

Memleketimizde ihtisaslaşma gereği kadar kurulmuş mudur. Buna yeterli kadar değer verilmekte midir? Üzülerek itiraf etmek lazımdır ki her iki sorunun karşılığı da olumsuzdur. Bunun nedenlerini ararken ilk önce gözümüze çarpan manzara şudur : Bu memlekette ihtisasa gerçek anlarda değer ve önem verilmediği için ihtisaslaşma kurulamamış, en iyimser bir bakışla da gelişmemiştir.

Örnek olarak kendi Odamızdaki ihtisası ele alalım İnşaat Mühendisliği bir ihtisası mıdır? Bundan otuz beş yıl öncesinde «Umumi Mühendislik» mesleğinde, o zamanki ihtiyaç ve imkân şartları içinde, bir ihtisasa koluymuştu. Daha doğrusu ihtisaslaşmanın birinci adımıydı. Bu otuzbeş yıl içerisinde köprülerin altından çok seller geçti, mühendis sayısı çoğaldı, ihtiyaçlar çeşitlendi. Artık bir İnşaat Mühendisliği ihtisasından bahsetmenin zamanı çok gerilerde kaldı. Bu gün olsa İnşaat Mühendisliği bir ihtisaslar grubudur. Bu grubun içine giren su, yol, demiryolu, linan, köprü, bina mühendislikleri de yine birer ihtisasa kolu değil, onlar da ayrı ayrı birer ihtisasa grubudur. Gerçekten örneğin su mühendisliği sulama, kurutma, nehir ıslâhı, barajlar, içme suları, kanalizasyon, yeraltı suları, hidroloji ihtisasa kollarına hattâ bunların da her birisi birkaç dala ayrılmıştır. Gerçi memleketimizde bu ihtisasa kollarını da dâhîl olarak görmekteyiz. Nitekim Devlet Su İşlerinin kuruluşunda bu ihtisasa kollarının dairelerini, fen heyetini, masalarını mükemmel bir şekilde görmekteyiz. Ama mühendis bu görevlerden birisine alınırken ihtisasa bakılmaz, değil mi ki diplomasında «İnşaat Mühendisi» yazılıdır, mesele yoktur. Daha acıklısı bu görevde bir süre çalışıp ihtisasa derinliklerine girmeye başlayan ve hattâ girmiş olan bir mühendis bir bakarsınız o ihtisasa hiç ilgisi olmayan bir başka görev almıştır veya kendisi gitmiştir. Değil mi ki diplomasında «İnşaat Mühendisi» yazılıdır. O halde «DSİ de ihtisasa görevi var, fakat mütehassıs görevli yoktur» gibi bir kaniya ister istemez varılacaktır. Yalnız Su Mühendisliği değil, diğer bütün ihtisasa kollarımızda durum aynıdır. Hattâ diyebiliriz ki ihtisasa değer ve ren kurumlarımızın başında D.S.İ. gelmektedir.

Mühendis, çok defa kendi ihtisası ile ilgili olmayan işlerde çalıştırılır veya çalışmak zorunda bırakılır.

Mühendis, memursa baremin yüksek derecelerine ulaşabilmek için idarî kadrolara kaymak mecburiyetindedir.

Mühendis, vaktinin çoğunu kırtasi işlemlere harcamak zorundadır.

Mühendis, ihtisası içinde kaldığı sürece yetkisi ve sorumluluğu vardır.

Mühendis, özel sektörde ise ihtisası içinde iş bulamaz, ya meslek dışı işlere kayar, yahut yabancı ülkelerde iş arar veyahut da ihtisasa bakmadan boş bulduğu bir kadroda memur olur.

Bunlara benzer daha birçok tabloları gözümüzün önünden geçit yaptırabiliriz.

O halde yasa ve düzenlerimiz ihtisaslaşmayı desteklemekten uzaktır. İhtisasa, nerde ise, yabancıları patenti altında kalmıştır. Bu duruma son vermek millî bir dâvadır, bir meslek dâvasıdır.

Saygılarımızla,
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI